Ὁ φόνος μαθητοῦ ἀναστάτωσε τὴν κοινὴ γνώμη τῆς Ἀγγλίας

Ὁ Τύπος διερωτᾶται πόσο εἶναι ἐξασφαλισμένη ἡ ἐλευθερία τῆς ζωῆς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ φόνος τοῦ 13ετοῦς Κάρλ Μπριτζγουώτερ εἰς τὸ Οὐώρδσλεϋ τῶν Οὐέστ Μίδλαντς τῆς Ἀγγλίας ἔχει προκαλέσει τόσην ὀργὴν εἰς τὸ εἰρηνικὸν αὐτὸ χωρίον, ὅσην οὐδέποτε ἐπίστευον ὅτι θὰ ἔτρεφον μέσα των οἱ κάτοικοί του. Ἡ ὀργή των ἔχει μεταδοθῆ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου διὰ πρώτην φορὰν ὁ Τύπος διερωτᾶται μὲ τόσην ἔντασιν ποῦ βαδίζει ἡ «φιλελεύθερος» Βρετανικὴ κοινωνία, ἡ ὁποία ἔχει καταντήσει νὰ ζῆ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ μονίμου τρόμου τῶν ἐγκληματιῶν.

Ὁ Κάρλ ἦτο μαθητής. Εὔχαρις δραστήριος, ἀρχηγὸς τῶν προσκόπων τοῦ χωρίου του, ὅπου τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκληματικότητος δὲν εἶχεν εἰσδύσει ἀκόμη καὶ ὅπου αἱ ἐξώθυραι τῶν οἰκιῶν ἀφήνοντο ἀνοικταί, διὰ νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως οἱ φίλοι. Κατὰ τὰς ἐλευθέρας ὥρας του, κάθε ἀπόγευμα, ὁ Κάρλ, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ «χαρτζηλίκι» του, ἐμοίραζεν εἰς διαφόρους οἰκίας ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ τοπικοῦ πρακτορείου.

Ἡ οἰκία ἑνὸς ζεύγους γερόντων τῆς 79έτιδος Μαίρυ Πούλ καὶ τοῦ 76τοῦς ἐξαδέλφου της, Φρὲδ Τζόουνς, εὑρίσκετο ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὸ χωρίον, εἰς ἓν μικρὸν ὕψωμα, ἐπὶ μιᾶς στενῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ, πλαισιωμένης ὑπὸ δένδρων. Οἱ δύο γέροντες συνήθιζον νὰ ἀφήνουν τὴν θύραν τῆς κουζίνας ἀνοικτήν, διὰ νὰ εἰσέρχεται κάθε ἀπόγευμα ὁ μικρὸς διανομεὺς καὶ νὰ ἀφήνῃ τὴν ἐφημερίδα ἐπὶ ἑνὸς καθίσματος τῆς κουζίνας.

ΦΟΝΟΣ ΔΙΑ ΣΦΑΙΡΑΣ

Τὴν Τετάρτην, 20ὴν Σεπτεμβρίου, τὸ ἀπόγευμα ὁ μικρὸς Κάρλ μετέβη, ὡς συνήθως, εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γερόντων, διὰ νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐφημερίδα, ἀλλὰ δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Μετὰ δύο ὥρας, ἡ ἀστυνομία εἰδοποίει τὸν πατέρα του, 38ετῆ μηχανικὸν Μπράϊαν Μπριτζουώτερ, ὅτι ὁ Κάρλ εἶχεν εὑρεθῆ νεκρὸς εἰς τὴν κουζίνα τῆς οἰκίας τῆς Πόττερ, ἀπὸ μίαν σφαῖραν περιστρόφου, ἡ ὁποία εἶχε ριφθῆ ἐξ ἐπαφῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο, οἱ δύο γέροντες ἔλειπον ἐκ τῆς οἰκίας των. Εἶχον μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν συγγενῶν των. Ὁ φόνος ἐγένετο ὑπὸ κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν οἰκίαν, διὰ νὰ κλέψουν πολυτίμους «ἀντίκας» ἐκ χαλκοῦ καὶ πορσελάνης, τὰς ὁποίας εἶχε συλλέξει ὁ πατὴρ τῆς Πόττερ. Οἱ κλέπται εἶχον εὕρει μερικὰ χαλκᾶ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀρχίσει νὰ φορτώνουν εἰς τὸ αὐτοκίνητόν των ὅταν εἰσῆλθεν ὁ Κάρλ διὰ νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐφημερίδα. Τὸ αὐτοκίνητον τῶν κλεπτῶν, χρώματος κυανοῦ, ἦτο ἐσταθμευμένον ἔμπρὸς εἰς τὴν ἐξώθυραν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΛΕΠΤΑΙ

Ἀρχικῶς ἐνομίσθη, ὅτι οἱ κλέπται ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν, ἦσαν κάτοικοι τοῦ χωρίου καὶ ὅτι ὁ μικρὸς Κάρλ ἐφονεύθη, διότι τοὺς ἐγνώριζε. Ἀργότερον, ὅμως, εἷς αὐτοκινητιστής, ὁ ὁποῖος εἶχε ἴδῃ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ κυανοῦ αὐτοκινήτου, ἐβοήθησε τὴν ἀστυνομίαν νὰ κατασκευάσει τὸ «ἰντεντικίκ» του, τὸ δὲ πρόσωπον τὸ ὁποῖον προέκυψε δὲν ὡμοίαζε μὲ κανενὸς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ὅπως ὅμως, λέγουν οἱ ἀστυνομικοί, οἱ κλέπται παλαιῶν ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις εἶναι ἐντατικὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἶναι συνήθως ὡπλισμένοι καὶ ἀδίστακτοι εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὅπλον των. Περὶ τὰς δέκα κλοπὰς συλλογῶν παλαιῶν ἀντικειμένων διενεργοῦνται ἑβδομαδιαίως, εἰς μόνον τὸ Μίδλαντς.

Ὁ φόνος τοῦ μικροῦ Κάρλ, ἔχει προκαλέσει πραγματικὴν φρίκην οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ἐντίμους πολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κύκλους τῶν ἐγκληματιῶν, ἤδη δέ, ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν βοηθοῦν τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὰς ἐρεύνας της.

Ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος, ὁ ὁποῖος ἔχει δώσει μεγάλην ἔκτασιν εἰς τὸν φόνον, ἐν ψυχρῷ, τοῦ μικροῦ μαθητοῦ, ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκην, ὅπως τὸ εὐρὺ κοινὸν συνειδητοποιήσει τὴν ἀνάγκην πατάξεως τῆς ἐγκληματικότητος ἔστω καὶ μὲ ἀνελεύθερα μέτρα, προκειμένου νὰ διαφυλαχθῆ αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐλευθερία τῆς ζωῆς.

«Ἔχομεν ἐξοικειωθῆ τόσον μὲ τὴν βίαν καὶ τὸ ἔγκλημα, ὥστε ἔχουν παύσει πλέον νὰ μᾶς κάμνουν ἐντύπωσιν», γράφει μία Βρεταννὶς δημοσιογράφος: «Τὰ κρούσματά των δὲν ἔχουν, πλέον, δι' ἡμᾶς, εἰμὴ μόνον στατιστικὴν ἀξίαν. Οὐδεὶς ἐνθυμεῖται τὰ ὀνόματα ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θυμάτων. Θεωροῦμεν ὅτι ὁ φόβος τῶν Ἀρχῶν ἐμποδίζει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ πόσον ἐλεύθεροι εἴμεθα εἰς τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν μας; Θεωροῦμεν τὴν ἐλευθερίαν ὡς τὸ ἀποκορύφωμα τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὐτὴ καταλύεται ὑπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι ἐλευθερία σημαίνει νὰ ἠμπορῇς νὰ κακοποιῇς τὸν συνάνθρωπόν σου ἀτιμωρητί νὰ μὴν ἔχῃς φροντίδας, εὐθύνας, νὰ ἠμπορῇς νὰ τρομοκρατῇς. Ἡ δυτικὴ ἐλευθερία εἶναι μία ἀπάτη».

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ

Δὲν εἶναι ἀρκετὸς ἕνας μόνον γονεὺς

ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἀναλυτὲς τῆς παιδικῆς ψυχολογίας στὸν κόσμο, ἡ Ἄννα Φρόυντ, ὑποστηρίζει ὅτι ἕνας γονιὸς εἶναι ἀρκετὸς γιὰ τὴ σωστὴ διαπαιδαγώγηση ἑνὸς παιδιοῦ. Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀγαπᾶ καὶ νὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ γονιός, μὲ τὸν ὁποῖο τὸ παιδὶ θέλει πραγματικὰ νὰ πάει.

«Ἕνα παιδὶ μπορεῖ νὰ ἀναπτύξει μιὰ ὁλοκληρωμένη καὶ ὑγιῆ προσωπικότητα, μόνο ὅταν ὑπάρχει τουλάχιστον ἕνα ἄτομο, ποὺ μπορεῖ νὰ ἀγαπᾶ, καὶ ποὺ τὸ ἴδιο νοιώθει ἀγάπη, ἐκτίμηση καὶ ἀναγνώριση ἀπὸ τὸ ἄτομο αὐτό», λέει ἡ Ἄννα Φρόυντ, ἡ ὁποία πιστεύει ὅτι τὰ παιδιὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ διαλέξουν τὸν γονιὸ ποὺ προτιμοῦν.

Ὁ «μόνος» γονιὸς εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ αὐξάνει διαρκῶς. Στὴν Ἀγγλία ὑπάρχουν σήμερα 620.000 γονεῖς ποὺ μένουν μόνοι μὲ τὰ παιδιά τους. Ἀπὸ αὐτούς, οἱ 500.000 εἶναι γυναῖκες, χωρισμένες, χῆρες ἢ ἀνύπαντρες.

Τὸ «Ἐθνικὸ Συμβούλιο τῶν οἰκογενειῶν μὲ ἕνα γονιό» δημοσίευσε μιὰ σειρὰ ἀπὸ στοιχεῖα γιὰ τοὺς γονεῖς αὐτούς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ κύριο πρόβλημα τους εἶναι οἰκονομικό. Εἰδικὰ οἱ χωρισμένες γυναῖκες βρίσκουν μεγάλες δυσκολίες στὴν εὕρεση ἐργασίας, ἰδίως ὅταν ἐπανέρχονται μετὰ ἀπὸ μεγάλο διάστημα ἀπουσίας.

Οἱ «μόνοι» γονεῖς ἀναλαμβάνουν ὅλες τὶς εὐθύνες τῶν παιδιῶν τους, χωρὶς νὰ ἔχουν κάποιον ποὺ θὰ μοιραστεῖ μαζί τους τὶς χαρὲς καὶ τὶς ἀγωνίες αὐτοῦ τοῦ ρόλου. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς διακατέχονται ἀπὸ ἕνα διαρκὲς σύμπλεγμα ἀποτυχίας.

Ὅμως, παρὰ τὰ τραύματα ἀπὸ τὴν κατάστασή τους, τὴν κοινωνικὴ ἀπομόνωση συχνὰ καὶ τὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχῆς ἀπέναντι στὰ παιδιά του — ἐπειδὴ χώρισαν — πολλὲς φορὲς οἱ γονεῖς αὐτοὶ ἀποδεικνύονται ἰδανικοί.

Μιὰ γνωστὴ Ἀγγλίδα ἠθοποιός, ἡ Γιολάντε, ποὺ ἔχει δυὸ παιδιά — ἕνα ἀγόρι 12 καὶ ἕνα κορίτσι 14 ἐτῶν, περιγράφει τὴν κατάστασή της μὲ τὰ ἑξῆς λόγια:

«Ὅταν εἶσαι γονιὸς «μόνος», μοιάζεις μὲ στρατιώτη ποὺ χτυπήθηκε στὴ μάχη καὶ τρέχει πίσω στὸ στρατόπεδο γιὰ νὰ ἡσυχάσει. Ἔτσι κι' ἐγὼ τώρα τρέχω πρὸς τὰ πίσω, καὶ θὰ μπορέσω νὰ ἡσυχάσω μόνο ὅταν τὰ παιδιά μου θὰ ἔχουν μεγαλώσει».

Πολλὲς γυναῖκες συνθλίβονται κάτω ἀπὸ τὶς μακρόχρονες διαδικασίες μὲ δικαστήρια, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς καὶ κάθε εἴδους γραφειοκρατίες. Συγχρόνως πρέπει νὰ παίξουν ἀπέναντι στὰ παιδιά τους τὸν διπλὸ ρόλο τῆς στοργικῆς μάνας καὶ τοῦ αὐστηροῦ πατέρα.

Αὐτὸ εἶναι καὶ ἕνα γενικότερο πρόβλημα, ἡ ἄρνηση δηλαδὴ τοῦ «μόνου» γονιοῦ, νὰ δώσει στὸ παιδί του καὶ μιὰ «μερίδα», θηλυκοῦ ἢ ἀρσενικοῦ ρόλου, ὅταν εἶναι τοῦ ἀντίθετου φύλου. Ἕνας «μόνος» πατέρας, ὁ Μάϊκ ποὺ τὰ παιδιά του εἶναι 3 καὶ 4 ἐτῶν, λέει:

«Πιστεύω ὅτι θὰ παιδιά μου εἶναι πολὺ εὐτυχισμένα. Ὅμως αὐτὸ ποὺ νοιώθω ὅτι τοὺς λείπει εἶναι ἕνα ζεστὸ σῶμα. Καὶ ὅση τρυφερότητα καὶ νὰ τοὺς προσφέρω ξέρω ὅτι μοῦ λείπουν δυὸ στήθη...».

Ὁ «μόνος» πατέρας, καλῶς ἢ κακῶς, θεωρεῖται κοινωνικὸ φαινόμενο. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἀνατρέφει μόνος του παιδιὰ αὐξάνει τὴ γοητεία του, ἰδιαίτερα γιὰ γυναῖκες μὲ ἰσχυρὲς μητρικὲς τάσεις.

Ἕνας ἄλλος κίνδυνος γιὰ τοὺς «μόνους» γονεῖς εἶναι οἱ τάσεις ἰδιοκτησίας ποὺ δημιουργοῦνται στὰ παιδιά τους, εἰδικὰ ὅταν τὸ παιδὶ εἶναι ἕνα. Οἱ τάσεις αὐτὲς ἐκδηλώνονται πολὺ ἔντονα στὴν ἐρωτικὴ ζωὴ τῶν γονιῶν.

Πολλοὶ κοινωνιολόγοι ἔχουν καταλήξει στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κλασικὴ πυρηνικὴ οἰκογένεια εἶναι πολὺ λιγότερο εὐτυχισμένη ζῶντας κλειστά, ἀπ' ὅ,τι οἱ «μόνοι» γονεῖς μὲ τὰ παιδιά τους, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν μεγάλες κοινότητες ποὺ ζοῦν μιὰ ἀνοιχτὴ ζωή.

Ὁπωσδήποτε ἀποτελεῖ εἰρωνεία τὸ νὰ μᾶς δείξει τὸ μέλλον ὅτι τὸ διαζύγιο, ποὺ ἐθεωρεῖτο καταστροφικὸ μέχρι τώρα, ὄχι μόνο δὲν εἶναι τόσο τρομερό, ἀλλὰ ἀνοίγει δρόμους γιὰ μιὰ νέα μορφὴ οἰκογένειας πιὸ ἀνανεωτικὴ γιὰ γονεῖς καὶ παιδιά.

ΤΑΚΗΣ Ι. ΓΚΙΚΑΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 270 ΚΑΙ ΒΟΤΣΗ
ΤΗΛΕΦ. 275-633

Η ἀγόρευση τοῦ κ. Ἀσ. Φωτήλα γιὰ τὸ ΙΚΑ

Ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλιση παρέχει πολὺ περισσότερα σὲ κάθε περίπτωση. Γιατί; Διασπαθίζεται τὸ ἱερὸ χρῆμα τῶν ἀσφαλισμένων. Κίνδυνος νὰ ξεσπάσῃ ἡ ὀργή

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Δημοσιεύομε σήμερα ἀπὸ τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἀγόρευση τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας Ἀσημάκη Φωτήλα (ΠΑΣΟΚ) γιὰ τὸ ἀσφαλιστικὸ νομοσχέδιο (4 Ὀκτωβρίου 1978).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ἀρίσταρχος Γκίλλας): Ὁ κ. Φωτήλας ἔχει τὸν λόγον.

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, διατυμπανίστηκε τὸ νομοσχέδιο σὰν ρηξικέλευθο, σὰν ἐπαναστατικό, σὰν ἕνα νομοσχέδιο ποὺ ἀνοίγει νέους ὁρίζοντες στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης στὴ χώρα μας. Ἡ ἀπειρία τῶν προβλημάτων ποὺ ἐμφανίζει τὸ ὅλο θέμα τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης, καὶ ἐπίσης τὸ ἴδιο τὸ νομοσχέδιο στὶς ρυθμίσεις του, καθὼς καὶ ὁ πολὺ περιορισμένος χρόνος ποὺ μᾶς δίνεται γιὰ νὰ μιλήσουμε, πάνω στὴν ἀρχὴ ἑνὸς νομοσχεδίου σὰν αὐτό, μὲ ὑποχρέωσε νὰ ἀναζητήσω ἕνα τρόπο, γιὰ νὰ κάνω μιὰ κριτικὴ στὸ βάθος του καὶ μιὰ σύγκριση ἡ ὁποία νὰ δώσει μιὰ ἁπλῆ καὶ συνοπτικὴ εἰκόνα, τοῦ τί ἐπιχειροῦμε νὰ θεσπίσουμε μὲ τὸ ὑπὸ συζήτηση νομοσχέδιο. Νὰ ἀναζητήσω ἕνα τρόπο γιὰ νὰ ἔχουμε ἕνα μέτρο σύγκρισης ποὺ νὰ μὴ ἀναφέρεται σὲ καταστάσεις, χῶρες, χρόνους, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ τὶς ἐξετάσουμε καὶ νὰ τὶς ἐρευνήσουμε κατὰ βάθος καὶ σὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ἀλλὰ ἕνα μέτρο σύγκρισης, ἐδῶ στὴ χώρα μας, αὐτὴ τὴ στιγμή.

Καὶ σκέφτηκα ἕνα ἁπλὸ πρᾶγμα: Νὰ κάνουμε μιὰ σύγκριση τοῦ τί παρέχει τὸ κράτος μὲ τὴ μορφὴ τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης καὶ μέσω τοῦ κυριότερου ἀσφαλιστικοῦ φορέα, τοῦ ΙΚΑ, σὲ σύγκριση μὲ τὸ τί παρέχει ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλιση, ποὺ ὅπως πολὺ σωστὰ εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς προηγούμενους ὁμιλητές μας, εἶναι ἐπιχείρηση κερδοσκοπική.

Θλίβομαι ἰδιαίτερα, κ. ὑπουργέ, γιατὶ αὐτὴ ἡ σύγκριση εἶναι τραγική. Ἔχω καταρτίσει ἕνα πίνακα, στὸν ὁποῖο πῆρα σὰν ἐνδεικτική, πρώτη περίπτωση, τὴν 5η ἀσφαλιστικὴ κλάση, στὴν ὁποία ὑπάγεται μία μᾶζα σημαντικὴ ἀσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α, ὅπως εἶναι ὁ ἀνειδίκευτος βιομηχανικὸς ἐργάτης, μὲ ἡμερομίσθιο 340 δρχ. ἢ ὁ ἀμειβόμενος μὲ μηνιαῖο μισθὸ μεταξὺ 7.500—8.500 δρχ. Βλέπω στοὺς πίνακες ποὺ ἔχει καταρτίσει ἤδη τὸ ΙΚΑ, τὶς παροχὲς ποὺ προβλέπονται γι' αὐτὴ τὴν κλάση. Καὶ βλέπω ἐπίσης καὶ σὲ ἕνα φυλλάδιο ποὺ κυκλοφόρησε ἤδη, προβλέποντας μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα, κάποιος κύριος Δ. Μεταξᾶς—φαίνεται, θὰ εἶναι εἰδικευμένος στὸν καταρτισμὸ τέτοιων πινάκων—ἕναν πίνακα ποὺ μοῦ τὸν ἔδωσε τμηματάρχης, ἀνώτερος δηλαδὴ ὑπάλληλος τοῦ ΙΚΑ γιὰ νὰ κατατοπισθῶ, ὅταν ἐζήτησα σχετικὰ στοιχεῖα βεβαιώνοντάς με συγχρόνως ὅτι εἶναι ἀπόλυτα ἀκριβής. Ἐπῆρα ἐπίσης τὴν 10η ἀσφαλιστικὴ κλάση καὶ τὴν 13η, γιατὶ σύμφωνα μὲ τὴν διαβεβαίωση τοῦ ἰδίου ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ, ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δύο κλάσεις, τὴν 10η, ποὺ προβλέπει ἀποδοχὲς 15.650 δρχ. ὡς μηνιαῖο μισθό, ἢ 626 δραχ. ἡμερομίσθιο, καὶ τὴν 13η ποὺ προβλέπει 20.300 δραχ. μηνιαῖο μισθὸ ἢ 832 δραχ. ἡμερομίσθιο ἀνάμεσα, ἐπαναλαμβάνω σ' αὐτὲς τὶς δύο ἀσφαλιστικὲς κλάσεις — καὶ φαντάζομαι ὅτι θὰ εἶσθε καὶ ἐσεῖς ἐνήμερος — περιλαμβάνεται κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ 80% τῶν ἀσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ. Καὶ ἐπῆρα τελευταία, ὡς ἁπλῶς ἐνδεικτικὴ τὴν 22η ἀσφαλιστικὴ κλάση, σ' αὐτὴ δηλαδὴ ποὺ πηγαίνουν οἱ ὑψηλόμισθοι ἀσφαλισμένοι τοῦ ΙΚΑ, ἕνα ἐλάχιστο βέβαια ποσοστό, γύρω στὸ 1%, τοῦ συνόλου τῶν ἀσφαλισμένων. Ἀλλὰ τὴν ἐπῆρα σὰν ὁριακὴ περίπτωση. Εἶναι ἡ κλάση ποὺ προβλέπει σὰν μισθὸ μηνιαῖο 37.825 καὶ ἄνω ἢ 1513 δραχ. ἡμερομίσθιο.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι μὲ μεγάλη μου θλίψη διαπιστώνω, ὅτι ἂν στὸν ἰδιωτικὸ ἀσφαλιστικὸ φορέα, σὲ ὁποιαδήποτε δηλαδὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρηση, ἡ ὁποία λειτουργεῖ μὲ βάση τὸν κανόνα τοῦ κέρδους, παρασχεθοῦν σὰν ἀσφάλιστρα τὰ ποσὰ ποὺ προβλέπονται γιὰ νὰ καταβληθοῦν σὲ κάθε μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς κλάσεις, στὸν κλάδο τῶν συντάξεων, ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸ φορέα, παρέχονται 30% ἕως 50% περισσότερα ἀπ' ὅ,τι παρέχει τὸ ΙΚΑ.

Θὰ ἀναφερθῶ σὲ συγκεκριμένα νούμερα καὶ θὰ δώσω πίνακα καὶ στὰ πρακτικὰ καὶ σὲ ἐσᾶς, κ. ὑπουργέ, γιὰ νὰ δεῖτε πόσο θλιβερὸ εἰλικρινὰ εἶναι αὐτὸ τὸ φαινόμενο, νὰ μὴ καταφέρνει δηλαδὴ ὁ κρατικὸς ἀσφαλιστικὸς φορέας νὰ παρέχει ἀκόμη καὶ ὅ,τι παρέχει ἡ ἰδιωτικὴ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση.

ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ὑφυπουργὸς Κοινων. Ὑπηρεσιῶν). Μοῦ ἐπιτρέπετε, κ. Φωτήλα. Πράγματι, ἔχετε κάμει μίαν ἐργασίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀξία ἐξάρσεως καὶ ὑπογραμμίσεως, εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ αὐτὲς τὶς συγκρίσεις. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι σᾶς ἔχει διαφύγει ἕνα πολὺ μεγάλο γεγονός. Πρῶτον, ὅτι σήμερα ἔχουμε μερικὲς ἑκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων τοῦ ΙΚΑ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πληρώσει — καὶ ἔφερα παράδειγμα τὸν Πρόεδρο μιᾶς συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς συνταξιούχων—σὲ ὅλη τους τὴ ζωὴ ποσὰ μεταξὺ 10 ἕως 12 χιλιάδων δραχμῶν, δηλαδὴ σὲ ὅλο τους τὸν ἀσφαλιστικὸ βίο. Καὶ αὐτοὶ εἰσπράττουν σήμερα συντάξεις τῆς τάξεως τῶν 6.000 ὡς 6.500 δραχμῶν. Εἶναι δυνατὸν μία ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις, νὰ ἀντιμετωπίσει σήμερα αὐτὸ τὸ φάσμα τῶν ἐπιβαρύνσεων; Καὶ δεύτερον, ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις κάνει αὐτόματη ἀναπροσαρμογή, ὅπως κάνει ἕνας κρατικὸς μηχανισμός, καὶ μάλιστα εἰς αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τὴν ἰδικὴ μας τροπολογίαν, ἡ μερικὲς [illegible] ἀναφέρονται εἰς ὡρισμένες ρυθμίσεις ἐλλαδίων ὅπως λέγει. Ὅπως ξέρετε, ἀπέδειξεν ἡ διεθνὴς καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πεῖρα ὅτι ἀπὸ τὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, μὲ μία ἐξέλιξη τιμαριθμικὴ καὶ πληθωριστική, δὲν ἠμπορεῖ πλέον κανεὶς νὰ ἀναμένει τίποτα.

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Ὑπουργέ, θλίβομαι ὅτι συμπιέζω τὸν χρόνο τῆς ἀπάντησής σας, ἀλλὰ τὸ κάνω γιατὶ συνθλίβομαι ἐγὼ ἀπὸ τὴν κλεψύδρα. Εἰλικρινὰ θὰ ἤθελα νὰ παρακολουθήσω καὶ ὁποιεσδήποτε ἄλλες, στὴ διάρκεια τῆς ἀγορεύσεώς μου παρατηρήσεις. Καὶ τὶς δύο ἀντιρρήσεις τὶς ἔχω ἀντιμετωπίσει. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν πρώτη, εἶναι ἀληθὲς αὐτὸ ποὺ εἴπατε, ὅτι ὑπάρχει ἕνας μεγάλος ἴσως ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων ποὺ μὲ μικρὲς ἀσφαλιστικὲς παροχὲς παίρνει σύνταξη ποὺ εἶναι καὶ αὐτὴ — ὅπως εἴπατε — τῆς τάξεως 5—6.000 δρχ. Καὶ σὲ σᾶς, ὅμως διαφεύγει τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ι.Κ.Α. εἰσπράττει ἐπὶ 10 χρόνια ἐπὶ 12, 13,14—ἂν δηλαδὴ δὲν φτάσουμε τὰ 15 — ἀσφαλιστικὲς εἰσφορές, γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ἀποδίδει τίποτε σὲ κανένα, οὔτε στὸν ἠσφαλισμένο οὔτε στὸν ἐργοδότη; Καὶ σᾶς διαφεύγει ἐπίσης ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς φορέας εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν διακοπὴ τῆς ἑκουσίας ἀσφαλίσεως χωρὶς νὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ πεῖ στὸν ἠσφαλισμένο: ὅ,τι ἔδωσες ἔδωσες — ὅπως λέγει τὸ ΙΚΑ — τὰ λεφτά σου πᾶνε χαμένα; Ὅτι ἐπίσης, ὁ ἰδιωτικὸς φορέας εἶναι ὑποχρεωμένος ὅ,τι τουλάχιστον ἔχεις καταβάλει νὰ σοῦ τὸ ἀποδώσει; Κατὰ συνέπειαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ὁ ἰδιωτικὸς φορέας, δυστυχῶς, βρίσκεται σὲ δυσμενέστερη θέση ἀπὸ ὅ,τι τὸ ΙΚΑ. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ΙΚΑ δὲν καταφέρνει νὰ δώσει τὶς παροχὲς αὐτές. Σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὴν δεύτερη παρατήρησή σας ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλούστατη: Ἡ αὐτόματη ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων παρακολουθεῖται ἀπὸ αὐτόματη ἀναπροσαρμογὴ ἀσφαλίστρων, καὶ ποιὸς ἐμποδίζει τὸν ἀσφαλισμένο τοῦ ἰδιωτικοῦ φορέα ν' ἀναπροσαρμόζει κάθε χρόνο, ἀνάλογα μὲ τὴν ὑποτίμηση τοῦ νομίσματος τὸ ἀσφαλιστικό του κεφάλαιο πληρώνοντας, φυσικὰ ἀναπροσαρμοσμένο ἀσφάλιστρο.

ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (Ὑφυπουργὸς Κοινων. Ὑπηρεσιῶν): Κύριε συνάδελφε, οἱ προβληματικοὶ συνταξιοῦχοι εἶναι 80% περίπου, πρόκειται περὶ ἑνὸς μεγέθους.

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑΣ: Δὲν καταλαβαίνω τί θέλετε νὰ πεῖτε μὲ τὸν ὅρο προβληματικοὶ συνταξιοῦχοι.

ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: (ὑφυπ. Κοιν. Ὑπηρ.): Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ δώσουν μία ροὴ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν κανονική, 35 ἐτῶν. Εἶναι ὅλες ἐκεῖνες οἱ ὁμάδες, ποὺ λόγω τῶν ἐθνικῶν συγκυριῶν δὲν ἐπέτυχαν τὶς προϋποθέσεις καὶ ἔχουμε σήμερα τὴν ἀνάγκη νὰ τὶς βελτιώσουμε τὶς συντάξεις μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουμε. Εἶναι 80%.

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑΣ. Φοβοῦμαι ὅτι ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν προβληματικῶν συνταξιούχων εἶναι πολὺ μεγαλύτερο τὸ ποσοστὸ τῶν προβληματικῶν ἠσφαλισμένων, ἐκείνων δηλ. ποὺ ἐνῶ ἀσφαλίζονται ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα, καὶ καταβάλλουν τεράστια ποσά, ἐν τούτοις ποτὲ δὲν εἰσπράττουν τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὸ ΙΚΑ. Κάνω λοιπὸν αὐτὴ τὴν σύγκριση καὶ ἀκοῦστε γιὰ νὰ ἐκπλαγεῖτε. Στὴν 5η ἀσφαλιστικὴ κλάση, σύνταξη παρεχομένη μετὰ 25ετία, δηλαδὴ μετὰ ἀπὸ 7.500 πραγματοποιημένα μεροκάματα στὸ ΙΚΑ εἶναι 7.970. Στὴν ἀνώτερη δυνατὴ τῆς μορφή, δηλαδὴ μὲ ὅλα τὰ ἐπιδόματα, στὴν ἀνώτερη θεωρητικὴ περίπτωση, κύριε ὑπουργέ. Στὸν ἰδιωτικὸ φορέα εἶναι 11.000. Καὶ πῶς προκύπτει αὐτό. Προκύπτει ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι μὲ τὸ ἀσφάλιστρο ποὺ προβλέπεται καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι 2.550 κατὰ μῆνα, ἤτοι 34.500 τὸν χρόνο, ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσει μία μικτὴ ἀσφάλιση μὲ ἀσφαλιστικὸ κεφάλαιο ἕνα ἑκατομμύριο δραχμές, ποὺ ὅπως ξέρετε στὴν περίπτωση προσωπικοῦ ἀτυχήματος — ποὺ δὲν τὸ καλύπτει τὸ ΙΚΑ, διότι καλύπτει μόνο τὸ ἐργατικὸ ἀτύχημα — τριπλασιάζεται ἂν εἶναι περίπτωση θανάτου, καὶ τὸ ὁποῖο ἑκατομμύριο ἐκτοκιζόμενο μὲ τὸν σημερινὸ τόκο τοῦ 13%, ἀποδίδει 11.000 κατὰ μῆνα. Καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ μόνη περίπτωση. Μὲ ἀσφάλιστρο πάλι 2.550 δρχ., μετὰ 30 ἔτη ἀσφαλίσεως, ἤτοι μὲ 9.000 ἡμερομίσθια τὸ ΙΚΑ παρέχει 9.360. Ὁ ἰδιωτικὸς φορέας 13.500. Μὲ τὸ ἴδιο ἀσφάλιστρο καὶ 35 ἔτη ἀσφαλίσεως, τὸ ΙΚΑ παρέχει 10.640, ὁ ἰδιωτικὸς φορέας 16.500 δρχ. Στὴ 10η ἀσφαλιστικὴ κλάση, μὲ ἀσφάλιστρο 3.672 δρχ τὸ ΙΚΑ παρέχει 10.757 δρχ. Ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλιση 15.500 δρχ. Μετὰ 30 ἔτη ἀσφάλισης τὸ ΙΚΑ παρέχει 14.265, ὁ ἰδιωτικὸς φορέας 20.000. Μετὰ 35 ἔτη ἀσφάλισης, τὸ ΙΚΑ παρέχει 16.377, ὁ ἰδιωτικὸς φορέας 25.200. Στὴν 10 ἀσφαλιστικὴ κλάση μὲ 25 ἔτη ἀσφάλισης, τὸ ΙΚΑ παρέχει 14112 ἐνῶ παρέχει 17.500 ὁ ἰδιωτικὸς φορέας. Τὸ ΙΚΑ μετὰ 30 ἔτη ἀσφάλισης παρέχει 17.882 καὶ 21.000 ὁ ἰδιωτικὸς φορέας. Μετὰ 35 ἔτη ἀσφάλισης 21192 τὸ Ι.Κ.Α, 24750 ὁ ἰδιωτικὸς φορέας. Καὶ φθάνουμε καὶ στὴν ὁριακὴ περίπτωση τῆς τελευταίας ἀσφαλιστικῆς κλάσης, τῆς 22ας. Μὲ τὸ ἀνώτατο ὅριο πάλι τῶν 10.500 ἡμερομισθίων στὸν ὑψηλόμισθο ἀσφαλισμένο τοῦ ΙΚΑ, τῶν 37.725 καὶ πλέον ἢ 1.513 ἡμερομισθίων, τὸ ΙΚΑ προσφέρει μὲ 25 ἔτη ἀσφάλισης 25.220, γιὰ 30 ἔτη 32.076 καὶ γιὰ 35 χρόνια ἀσφάλισης 38.711. Ὁ ἰδιωτικὸς φορέας στὴν περίπτωση τῶν 25 ἐτῶν δίνει 37.500, στὴν περίπτωση τῶν 30 ἐτῶν ἀσφάλισης δίνει 47.900, καὶ στὴν περίπτωση τῶν 35 ἐτῶν 56.300. Ἔχουμε δηλαδὴ μία διαφορά, κ. ὑπουργέ, παροχῶν τῆς τάξης τοῦ 30% ὡς 50% ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸ φορέα. Ἂς δοῦμε παρακάτω τί γίνεται.

Οἱ συντάξεις παρέχονται ἀπὸ τὸ ΙΚΑ κάτω ἀπὸ ὡρισμένες περιοριστικὲς συνθῆκες. Δὲν παρέχονται δηλ. ἂν δὲν συμπληρωθοῦν 4.500 τουλάχιστον ἡμερομίσθια.

ΔΗΜ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ. Μὲ 1500 ἡμερομίσθια ἀπονέμονται συντάξεις [illegible] καὶ λόγω ἀναπηρίας.

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑΣ: Σᾶς πληροφορῶ, κ. συνάδελφε, ὅτι καὶ ὁ ἰδιωτικὸς φορέας προβλέπει καὶ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Καὶ μάλιστα τὶς προβλέπει, ὄχι μὲ 1.500 ἡμερομίσθια ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἑπομένη τῆς ἀσφάλισης. Δηλαδὴ ἂν τὴν ἑπομένη τῆς ἀσφάλισής του στὸν ἰδιωτικὸ φορέα, ὁ ἀσφαλισμένος συμβεῖ νὰ ὑποστεῖ ἀτύχημα καὶ τὸ ἀτύχημα ἔχει σὰν συνέπεια τὸν θάνατο, εἶναι ἀκόμη βαρύτερες οἱ συνέπειες γιὰ τὸν Ἀσφαλιστικὸ Φορέα, γιατὶ τριπλασιάζει τὸ ἀσφαλιστικὸ κεφάλαιο καὶ τὸ καταβάλλει ἀπὸ τὴν ἑπομένη ἀκριβῶς τῆς ἀσφάλισης. Ἂν δὲν πρόκειται περὶ μερικῆς ἀνικανότητας πρὸς ἐργασία εἴτε πρόσκαιρης, εἴτε ὁλοκληρωτικῆς καὶ διαρκοῦς, οἱ συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες παρέχονται καὶ οἱ πίνακες βάσει τῶν ὁποίων παρέχονται, εἶναι ἢ πανομοιότυπες μὲ τὰ ποσοστὰ ἀναπηρίας τὰ ὁποῖα προβλέπει ἡ νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ ἢ σὲ μερικὲς περιπτώσεις χαρακτηριστικὰ εὐνοϊκώτερες. Δηλαδὴ γιὰ ὡρισμένα εἴδη ἀναπηρίας ἀναγνωρίζεται ποσοστὸ ἀναπηρίας ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸ φορέα πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζει τὸ ΙΚΑ. Χαρακτηριστική, περίπτωση εἶναι ἡ ἀπώλεια δεξιᾶς χειρὸς ἢ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ποὺ συνεπάγονται 50% ἀναπηρία, πρᾶγμα ποὺ δὲν προβλέπεται στὴ νομοθεσία τοῦ Ι.Κ.Α.

ΔΗΜ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ: Φθάνει καὶ στὸ 67ο)ο τὸ ΙΚΑ.

ΑΣΗΜ. ΦΩΤΗΛΑΣ: Φθάνει στὸ 67 ο)ο, ἀλλὰ μὲ συνδυασμὸ ἀναπηριῶν. Ἂν δὲν φθάσει στὸ 67ο)ο, δὲν συνταξιοδοτεῖται, κανεὶς λόγω ἀναπηρίας εἴτε πρόσκαιρη εἴτε διαρκοῦς, εἴτε μερικῆς εἴτε ὁλικῆς. Εἶναι ἀκόμα θλιβερώτερη ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει ἡ κοινωνική μας ἀσφάλιση ἂν σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς φορέας παρέχει ἀκόμα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα στὴν περίπτωση τῆς ὁμαδικῆς ἀσφάλισης, ποὺ ἡ ἔκπτωση ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων οὐσιαστικῶς μεταφράζεται σὲ μεγαλύτερες παροχές. Διότι ἂν διατηρήσουμε στὸ ἴδιο ἐπίπεδο τὰ ἀσφάλιστρα θὰ ἔχουμε φυσικὰ μεγαλύτερο ἀσφαλιστικὸ κεφάλαιο καὶ συνεπῶς μεγαλύτερη περιοδικὴ παροχή, πέραν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐκτὸς τῆς περιοδικῆς παροχῆς τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ ἔχει καὶ νὰ ἀποφέρει στὸν ἀσφαλισμένο ἐκτοκιζόμενο τὸ ἀσφαλιστικὸ κεφάλαιο, ὑπάρχει στὴ διάθεσή του ἀνὰ πᾶσα στιγμὴ σὰν συνολικὸ ποσὸ ποὺ ἀποτελεῖ πάγιο κεφάλαιο, δυνάμενο νὰ διατεθῆ διὰ μιὰ ἐπένδυση, πρᾶμα ποὺ δὲν κάνει τὸ ΙΚΑ.

Ὅταν φθάνουμε στὴ σύγκριση παροχῶν περιθάλψεως, ἐκεῖ πλέον εἰλικρινῶς ἡ θλίψη μου γίνεται ὀδυνηρότερη. Ὁ ἰδιωτικὸς φορέας, μὲ τὶς ἴδιες ἀσφαλιστικὲς εἰσφορὲς τὶς ὁποῖες ἀνέφερα καὶ ποὺ περιλαμβάνονται στὸν πίνακα αὐτό, παρέχει εἰς τὴν περίπτωση τῆς μικτῆς ἀσφάλειας τῆς ζωῆς, ἀναπηρίας, νοσοκομειακῆς περίθαλψης, ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ ἀτυχημάτων — παίρνω τὰ ἀκριβώτερα τιμολόγια ἀσφαλίστρων καὶ τὰ συμπεριλαμβάνω μέσα στὸ ἀσφάλιστρο — 1.800 δραχμὲς τὴν ἡμέρα, δηλαδὴ πρώτη σχέση στὸ πολυτελέστερο Νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν γιὰ Νοσοκομειακὴ περίθαλψη καὶ ἐπὶ πλέον 675 δραχμὲς τὴν ἡμέρα ἐπίδομα ἀναρρώσεως γιὰ ὅσες ἡμέρες νοσηλείας χρειάστηκε ὁ ἀσφαλισμένος στὸν ἰδιωτικὸ φορέα νὰ παραμείνει ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου. Ἐπὶ πλέον, παρέχει μὲ εὐτελέστατο ἀσφάλιστρο, πάλι συμπεριλαμβανόμενο στοὺς ὑπολογισμούς μου, 900 δραχμὲς τὴν ἡμέρα γιὰ τὴν περίπτωση τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ὅσες ἡμέρες ἀπαιτηθῆ νὰ νοσηλευθῆ στὴ κλινικὴ ἀνεξαρτήτως ἂν πρόκειται περὶ φυσιολογικῆς ἢ ἀνωμάλου κυήσεως, καθὼς καὶ τοκετοῦ. Ἐπίσης 675 δραχμὲς γιὰ ἴσο ἀριθμὸ ἡμερῶν ἀναρρώσεως. Τρεῖς χιλιάδες δραχμὲς ἐπίδομα σὲ περίπτωση αἰσίου τοκετοῦ καὶ ἐπὶ πλέον ἀμοιβὴ κατὰ περίπτωση. Δηλαδή, ἂν χρειασθεῖ νὰ ὑποστεῖ ὁ ἀσφαλισμένος δύο, τρεῖς, τέσσερες, ἕξη, 15 ἐγχειρήσεις μέσα σὲ ἕνα ἔτος θὰ πάρει ὁ χειρουργὸς γιὰ ἀμοιβὴ 20.000 δραχμές. Ἐπίσης 20.000 δραχμὲς γιὰ ἀμοιβὴ ἀναισθησιολόγου ἢ ἄλλου ἰατροῦ ἂν χρειασθεῖ, παραδείγματος χάριν καρδιολόγου, ἂν συμβαίνει νὰ εἶναι καρδιοπαθὴς ὁ ἀσφαλισμένος. Δέκα χιλιάδες δρχ. ἐπιπλέον γιὰ εἰδικὲς ἐξετάσεις τὶς λεγόμενες «παρακλινικές», καὶ 2.500 δραχμὲς γιὰ κόστος φαρμάκων κατὰ περίπτωση, ὅσες καὶ ἂν εἶναι οἱ περιπτώσεις αὐτές, 10, 15, 30, κατὰ μῆνα. Δὲν ἔχει σημασία καμμία αὐτό. Ἐπίσης 2.500 δραχμὲς γιὰ ἀμοιβὴ ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπισκεφθοῦν οἴκοι τοὺς ἀσθενεῖς καθὼς καὶ γιὰ ἀγορὰ φαρμάκων ποὺ θὰ ἀπαιτηθοῦν γιὰ νὰ νοσηλευθεῖ ὁ ἀσφαλισμένος.

Μὲ τέτοιου εἴδους ἐπίπεδα νοσηλείας ζητᾶ ὁ ἰδιωτικὸς φορέας ἀπὸ τοὺς ἀσφαλισμένους τὰ ἴδια ἀσφάλιστρα τὰ ὁποῖα ζητᾶ καὶ τὸ Ἵδρυμα τοῦ ΙΚΑ.

Καὶ διερωτᾶται κανένας τί γίνονται τὰ ἐπιπλέον χρήματα τοῦ κόσμου.

Ἐμένα, κύριε Ὑπουργέ, δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ πείσετε μὲ τὴν ἀπάντησή σας, ὅτι οἱ ἀσφαλισμένοι ὀφείλουν τὸ πρόβλημά τους στὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν αὐτοὶ ποὺ σεῖς ἀποκαλεῖτε προβληματικοὺς συνταξιούχους.

Δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ πείσετε, ἁπλούστατα, γιατὶ γνωρίζω πολὺ περισσότερες περιπτώσεις ἀσφαλισμένων ποὺ διέκοψαν τὴν ἀσφάλισή τους στὸ ΙΚΑ καὶ στοὺς ἄλλους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς πολὺ πρὶν συμπληρώσουν τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ συνταξιοδότησή τους, ἀπὸ ὅσες περιπτώσεις μπορεῖ νὰ ἀναφέρει, συνταξιούχων ποὺ εὐνοήθηκαν, γιατὶ ἔχουν λάβει μιὰ χαμηλὴ σύνταξη τῆς τάξεως τῶν 5—6 χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ κάποια εὐνοϊκὴ διάταξη.

Βλέπω, ὁλοφάνερο μπροστά μου, ὅτι ἂν τὸ ΙΚΑ κατάφερνε νὰ ἐφαρμόσει ἀκόμη καὶ αὐτοὺς τοὺς κανόνες τῆς ἰδιωτικῆς κερδοσκοπικῆς ἐπιχείρησης ἂν δὲν γινότανε ἀλόγιστη διασπάθιση, (κατασπατάληση) τοῦ ἱεροῦ μόχθου τῶν ἀσφαλισμένων, θὰ ἔπρεπε τὸ Ἵδρυμα νὰ παρέχει πολὺ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου ἀσφάλισης, περίθαλψης, νοσηλείας καὶ πρόνοιας.

Εἶναι ἀπαράδεκτο αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο. Φυσικά, αὐτὸ δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι ζηλεύουμε τὸ ἐπίπεδο ποὺ προσφέρει ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλιση. Ἔπρεπε νὰ φιλοδοξοῦμε, κύριε Ὑπουργέ, νὰ τὸ ξεπεράσουμε σημαντικά. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ συμβιβαζόμαστε μὲ τὴν ἰδέα καὶ μὲ τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι τόσο τραγικὰ χαμηλότερη περίθαλψη, ἡ Πρόνοια καὶ ἡ ἀσφάλιση αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως τοῦ μαμμούθ ποὺ λέγεται ΙΚΑ, ἔναντι τῆς κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως.

Νὰ γιατί, κύριε Ὑπουργέ, καὶ κύριοι συνάδελφοι, τὸ ΠΑΣΟΚ πιστεύει ἀπόλυτα στὴν ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαχείρισης. Νὰ γιατὶ διακηρύσσουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος ἐξυγιάνσεως μὲ καμμία νομοθεσία, ἂν δὲν παύσει ὁ Κρατικὸς παρεμβατισμὸς ὁ ὁποῖος κάνει τὸ ΙΚΑ λυμεῶνα τῶν «ἡμετέρων». Πρέπει νὰ τὸ πάρουν στὰ χέρια τους οἱ ἀσφαλισμένοι, μὲ διοίκηση ἐκλεγμένη ἐλευθέρως ἀπὸ αὐτούς, νὰ τὸ ἐξυγιάνουν οἱ ἴδιοι, γνωρίζοντας ὅτι διαχειρίζονται τὸν ἱερό τους μόχθο.

Θὰ μποροῦσα νὰ κάνω ἀτελείωτες συγκρίσεις, κύριε Ὑπουργέ, καὶ μὲ ἄλλες χῶρες καὶ μὲ ἄλλους τόπους καὶ μὲ ἄλλες συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες παρέχεται ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλιση. Ἀλλὰ σὲ ὅλα αὐτὰ θὰ ὑπῆρχε ἡ ἀντίρρηση ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ κάνουμε σύγκριση τῶν εἰδικοτέρων συνθηκῶν, σ' αὐτὲς τὶς χῶρες. Ὅταν ὅμως, κύριε Ὑπουργέ, σὲ αὐτὸν τὸν ἴδιο τόπο, αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση παρέχει τουλάχιστον διπλάσιες παροχὲς ἀπὸ ὅ,τι παρέχει ὁ Κρατικὸς Ἀσφαλιστικὸς φορέας, αὐτὸ εἶναι καταρράκωση τῆς ἔννοιας τοῦ Κράτους, ἐξώθηση στὰ ἀκραῖα ὅρια τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, καὶ γελοιοποίηση τῆς ἔννοιας τῆς Κρατικῆς ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας.

Κύριε Ὑπουργέ, σκεφθῆτε ἂν αὐτὰ τὰ θέματα, τὰ θίγω, ὄχι μὲ χαιρεκακία, ἀλλὰ μὲ εἰλικρινῆ καὶ βαθύτατη θλίψη ἀναγκάστηκα νὰ ἐκθέσω πρὸς τὴν ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἂν εἶναι πράγματα ποὺ μποροῦν καὶ ἐπιτρέπεται νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ πολὺ καὶ νὰ συμβιβαστοῦμε μὲ τὰ ἐλάχιστα ψιχία τὰ ὁποῖα πετάει στοὺς ἀπόκληρους τῆς ζωῆς, αὐτὸ τὸ τελευταῖο νομοθέτημά σας. Ἔχω στὴ διάθεσή σας τὸν πίνακα. Εὐχαριστῶ. (Χειροκροτήματα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ΠΑΣΟΚ).

*

Δευτερολογῶν ὁ κ. Φωτήλας προσέθεσε τὰ ἀκόλουθα:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Μπουρνιάς): Ὁ κύριος Φωτήλας ἔχει τὸν λόγον.

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ὅσοι ἀγορητὲς πάνω στὴν ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἀνέπτυξαν τὴν ἄποψη ὅτι δὲν εἶναι καθόλου ἱκανοποιητικὴ ἡ ρύθμιση μὲ τὸ ὑπὸ ψήφιση νομοθέτημα, ὅσο καὶ ἂν σὲ μερικὲς περιπτώσεις βελτιώνονται τὰ ψιχία ποὺ ἔπαιρναν οἱ ἀσφαλισμένοι μὲ τὴν προηγούμενη νομοθεσία, στήριξαν τὰ ἐπιχειρήματά τους σὲ δύο βασικὲς κατηγορίες λογικῶν ἀντιλήψεων. Ἡ μία ἦταν ἡ σύγκριση καὶ κυρίως ἡ σύγκριση μὲ τὸ τί συμβαίνει ἀλλοῦ καὶ κάτω ἀπὸ διαφορετικὲς συνθῆκες καὶ ἡ ἄλλη ἦταν μία λογικὴ ἐπιχειρηματολογία, ἡ ὁποία βγαίνει κυρίως ἀπὸ τὸν σκοπὸ καὶ τὸν στόχο τῆς Κρατικῆς ἀσφάλισης, ἕνα σκοπὸ καὶ ἕνα στόχο ποὺ δὲν ταυτίζεται μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνταποδόσεως, δηλαδὴ τὸ παρεχόμενο δὲν εἶναι ἀνταποδοτικὴ παροχὴ σὲ ὅ,τι ἔχει παράσχει προηγουμένως ὁ ἀσφαλισμένος καὶ ὁ ἐργοδότης σὰν εἰσφορά, ἀλλὰ εἶναι κάλυψη κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Καὶ γι' αὐτό, κύριε Ὑφυπουργέ, ἡ κρατικὴ ἀσφάλιση δὲν εἶναι μιὰ συναλλαγὴ μεταξὺ ἀσφαλισμένου καὶ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὁ ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς στόχο καὶ σκοπὸ καὶ προορισμό του ἔχει νὰ καλύψει τὸ μίνιμουμ τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, καὶ «ἀνθρωπίνων», ὅπως νοοῦνται σήμερα, κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες τοῦ πολιτισμοῦ ὅπως ἔχει ἀναπτυχθεῖ. Γιὰ νὰ ἀποφύγω αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς συγκρίσεις καὶ γιὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ἐπιχειρηματολογία ποὺ εἶχαν στὶς περισσότερες περιπτώσεις τὴν ἴδια τύχη, ἀπάντησή τους δηλαδὴ νὰ εἶναι ἡ σιγὴ — καὶ τὸ κατανοῶ αὐτό, γιατὶ ἡ σύγκριση μὲ τὸ τί συμβαίνει ἀλλοῦ καὶ κάτω ἀπὸ διαφορετικὲς συνθῆκες εἶναι ἀρκετὰ δύσκολη καὶ ἡ ἐπιχειρηματολογία εἶναι ἡ γραμμὴ ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀντίθεση, γιατὶ κάθε λόγος ἔχει τὸν ἀντίλογο — ἔκανα μία ἄλλου εἴδους σύγκριση μὲ τὸ τί συμβαίνει σήμερα ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸν τόπο, τὴν ἴδια στιγμή, ἐὰν οἱ παροχὲς ποὺ ὁ ἀσφαλισμένος δίνει στὸν ἀσφαλιστικὸ ὀργανισμὸ ἐδίδοντο στὸν ἰδιωτικὸ φορέα.

Εἶχα τὸ αἴσθημα, κύριε Ὑφυπουργέ, ὅτι ἀντιμετωπίσατε μὲ πολὺ περίσκεψη αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν σύγκριση καὶ σημείωσα τὴν διαβεβαίωσή σας ὅτι θὰ δώσετε ἐντολὴ γιὰ μία κατὰ βάθος μελέτη τοῦ προβλήματος. Πραγματικά, [illegible] καὶ γίνει αὐτὴ ἡ κατὰ βάθος μελέτη. Γιατί εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐξηγηθεῖ πῶς μπορεῖ ἡ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση νὰ δίνει ἀπὸ 50—100ο)ο πάρα πάνω παροχές, μὲ τὸ ἴδιο ἀσφάλιστρο ποὺ δίνεται καὶ στὸν κοινωνικὸ φορέα, μὲ πολὺ εὐνοϊκὲς συνθῆκες γι' αὐτόν. Μὲ τὸν νόμο στὰ χέρια, μὲ ἄλλα λόγια. Γιατὶ παρέλειψα νὰ πῶ μεταξὺ τῶν ἄλλων — καὶ θέλω νὰ τὸ τονίσω — ὅτι, καλὰ ὁ ἐργαζόμενος πληρώνει στὸ Ι.Κ.Α., χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνει οὔτε κἂν μὲ ἀνταποδοτικὴ βάση αὐτὸ τὸ ὁποῖο δικαιοῦται. Καλὰ ὁ ἐργοδότης πληρώνει — καὶ αὐτὸ πολὺ σωστὰ — ἕνα σημαντικότερο γιὰ τὴν κάλυψη αὐτοῦ, ποὺ, τουλάχιστον, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνταποδοτικά. Μά, καὶ μιὰ ἁπλῆ καθυστέρηση τῆς εἰσφορᾶς, ξέρετε πολὺ καλά, σύρονται στὰ δικαστήρια, καταδικάζονται καὶ μερικὲς φορὲς ἀνέκκλητα μὲ ἀπαγόρευση τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς σὲ χρηματικὴ καὶ ἐπὶ πλέον μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς ἐξοντωτικῶν προστίμων ποὺ φυσικὰ δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιβάλει ὁ ἰδιωτικὸς ἀσφαλιστικὸς φορέας. Γιὰ νὰ ἐνισχύσω αὐτὴ τὴν εὐαισθησία ποὺ δείξατε ὅταν σᾶς ἔκανα αὐτὴ τὴν εἰσήγηση, [illegible] φθηκα νὰ κάνω αὐτὴ τὴν σύντομη δευτερολογία καὶ νὰ σᾶς [illegible] τὰ ἑξῆς ἁπλᾶ πράγματα: Γιατί συμβαίνει, κύριε Ὑπουργέ, κατ' ἐξαίρεση ἀπὸ τὸν κοινὸ κανόνα τοῦ ἀσφαλισμένου, οἱ ἐργαζόμενοι στὶς διοικήσεις τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων καὶ νὰ μὴν ὑπόκεινται στοὺς ἰδίους ἀσφαλιστικοὺς κανόνες καὶ νὰ μὴν ἀπολαμβάνουν τῶν ἰδίων ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ποὺ ἀπολαμβάνει ὁ ἀσφαλισμένος τοῦ φορέα; Μήπως γιατὶ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν «τὰ γένεια ἔχουν καὶ τὰ «κτένια»; Γιατί συμβαίνει, κ. Ὑπουργέ, σήμερα νὰ θεωρεῖται προνομιοῦχος τάξη ἀσφαλισμένων οἱ τραπεζιτικοί; Ἐγὼ δὲν τοὺς δέχομαι σὰν «προνομιούχους», ἁπλῶς διεκδικοῦν σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικὰ αὐτὰ ποὺ δικαιοῦνται οἱ ἄνθρωποι. Γιατί; Γιατὶ εἶναι καὶ αὐτοί, αὐτοὶ ποὺ ἔχουν «γένεια» καὶ χτένια».

Καὶ εἶναι γνωστό, κ. Ὑπουργέ, ὅτι δὲν ὑπάρχει Τράπεζα ποὺ νὰ μὴ ἔχει θυγατρικὴ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία. Καὶ πῶς πηγαίνει ὁ ὁποιοσδήποτε στὸν τραπεζικὸ ὑπάλληλο καὶ τοῦ λέει ὅτι θὰ ἀσφαλισθεῖ σὲ ἕνα φορέα ὁ ὁποῖος δὲν θὰ δίνει σ' αὐτὸν σὰν ἀσφαλισμένο, ὅ,τι θὰ δίνει ὁ ἐλεύθερο ἀσφαλιστικὸ ὁ ἰδιωτικὸς ἀσφαλιστικὸς φορέας, στὸν ὁποῖο ὁ ἴδιος τραπεζικὸς ἐργάζεται;

Εἶναι «φῶς — φανάρι», κ. Ὑπουργέ, ὅτι κάτι συμβαίνει καὶ νοσεῖ, κάτι εἶναι σάπιο στὴ βάση τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας συστήματος. Δὲν θέλω νὰ θεωρήσω κομπασμὸ καὶ κομπορρημοσύνη τὸ ὅτι διακηρύξατε τὸ νομοθέτημα σὰν θεσμικό, σὰν θεμελιῶδες καὶ σὰν νομοθέτημα ποὺ θὰ ἀνοίξει νέους ὁρίζοντες. Ἴσως, ἡ φιλοδοξία σας καὶ ἡ ἐπιθυμία σας ἦταν νὰ βελτιώσετε οὐσιαστικὰ τοὺς ὅρους ἀσφαλίσεως. Ἀλλὰ αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι μὲ αὐτὴ τὴν ἁπλῆ ἐπιχειρηματολογία δὲν φαίνεται ὄχι ἀρκετό, ὄχι ἱκανοποιητικό, ἀλλὰ ἀνεκτό. Κάποια στιγμὴ θὰ πρέπει νὰ πρυτανεύσει ἡ λογική. Γιατὶ ἂν δὲν πρυτανεύσει ἡ λογική, θὰ ἐπικρατήσει ἡ ἔκρηξη τῆς ὀργῆς καὶ τὸ καθεστὼς τῆς ἀδικίας.

Δὲν μποροῦμε νὰ θεωρήσουμε τὸ νομοθέτημα θεσμικό.

Τὸ ψηφίζουμε κατ' ἀρχή, ὅπως εἴχαμε δηλώσει, γιατὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴ βελτίωση, ἔστω καὶ μὲ τὰ ἐλάχιστα ψιχία ποὺ δίνει. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνη καὶ θὰ ἀρνηθεῖ σ' αὐτοὺς ποὺ περιμένουν τί θὰ [illegible] γίνουν δύο; Ἀλλὰ ἂν τὸ [illegible] θὰ ἐφησυχάσουμε. Καὶ θὰ [illegible] Πρόεδρο κ. Κανελλό[illegible] ὁ κ. Ὑπουργός.

Μὴν ἐφησυχάσετε. Μὴν ἐφησυχάσετε καθόλου. Γιατὶ [illegible] συνάζει, ἐπαναλαμβάνω, [illegible] στήματος. Κάτι εἶναι [illegible]. Κάτι εἶναι [illegible] καταπατήσεως καὶ διαφθορᾶς τοῦ μόχθου τῶν ἐργαζομένων αὐτὸ καὶ εἶσθε βέβαιοι θὰ μεταβληθεῖ [illegible] τῆς ὀργῆς. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ [illegible]

ΒΕΡΓΗ
ΜΕΣΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
ΛΟΓΙΣΤΩΝ
(Ἀναγνωρισμέναι παρὰ τοῦ Κράτους)
★ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΤΥΧΙΟΝ
★ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
★ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ
[illegible]
ΠΑΤΡΑΙ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 255 (ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ)
ΤΗΛΕΦ. 270-293
ΑΘΗΝΑΙ: [illegible]
ΤΗΛΕΦ. 743-727

novotherm
ΛΕΒΗΤΑΣ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ
ΖΕΣΤΑΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ
- ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ
- ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ
- ΥΓΙΕΙΝΗ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ
- ΑΟΣΜΟΙ – ΑΚΑΠΝΟΙ
- ΕΥΚΟΛΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ
- ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
- ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΣΩΛΗΝΩΣΕΙΣ ΧΑΛΚΟΥ
ΙΔΑΝΙΚΟ ΓΙΑ ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΛΟΞΑΣ ΚΩΝΣΤ.
ΓΟΥΝΑΡΗ 106 ΠΑΤΡΑ
33 0200 ☎ 42 2106